

بررسی تعیین پارامترهای الکتروکاردیوگرام سگهای سالم نژاد ژرمن شپرد در ایران

دکتر رسول روح‌الامین^۱ دکتر علی رضاخانی^۲ دکتر داریوش شیرانی^۱

دوره یکساله (از مهر ۱۳۷۳ لغاًیت مهر ۱۳۷۴) که برای انجام معاینه ادواری و واکسیناسیون به درمانگاه شماره ۲ دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران مراجعه کرده بودند استفاده شد. در ابتداء حیوان مورد آزمایش از لحاظ سلامتی عمومی مورد معاینه قرار گرفته و پس از اطمینان از وضعیت سلامت حیوان، نوار قلبی گرفته شد. برای تعیین پارامترهای استاندارد الکتروکاردیوگرام از یکصد قلاده سگ، نوار الکتروکاردیوگرام اخذ گردید. برای اینکه وضعیت سن و جنس در پارامترهای استاندارد الکتروکاردیوگرام مشخص گردد، این حیوانات به دو گروه سنی و جنسی تقسیم شدند.

در گروه سنی، سگها به دو گروه بالای ۱۲ ماه و زیر ۱۲ ماه تقسیم شدند و در گروه جنسی سگها به دو گروه نر و ماده تقسیم گردیدند.

برای گرفتن نوار ECG حیوان را به صورت خوابیده به طرف راست خوابانده و بدون اینکه از داروهای آرامبخش استفاده شود، از حیوان نوار قلب گرفته شد. به منظور عدم تماس حیوان با سطح فلزی از یک میز چوبی استفاده شد و حیوان به کمک صاحبیش مقید گردید. الکتروکاردیوگرام روی اشتقاچهای استاندارد دو قطبی I، II و III با سرعت ۵۰ میلیمتر در ثانیه و حساسیت یک میلیولت ثبت گردید.

قبل از آنکه الکترودها به وسیله گیره‌های سوسناری به بدن حیوان متصل گردد، محل اتصال به وسیله الكل مرتبط گردید تا اتصال بدن حیوان با الکترودها بهتر امکان‌پذیر گردد. الکترودهای دست راست و دست چپ (RA و LA) را به بالای مفصل آرنج و الکترودهای پای راست و پای چپ (RL و LL) را به قسمت بالای مفصل کوچک گراسه وصل گردید.

با توجه به سرعت نوار مدت زمان یک مربع کوچک نوار الکتروکاردیوگرام ۲/۰ ثانیه است. برای هر اشتراق تعداد مربعهایی که در هر فاصله آن اشتراق قرار می‌گرفت اندازه گیری و ثبت گردید. برای تعیین ضربان قلب به طور متوسط فاصله پنج موج R را اندازه گرفته و تعداد مربعهای آن را شمرده و سپس میانگین آن را به دست آورده و بر عدد ۳۰۰۰ تقسیم تا تعداد ضربان قلب به دست آید. برای اندازه گیری ارتفاع امواج، تعداد مربعهایی که ارتفاع هر موج را تشکیل می‌داد ابتدأ شمرده، هر مربع کوچک برابر با ۱/۰ میلیولت می‌باشد. بنابراین می‌توان ارتفاع هر موج را به دست آورد.

برای تعیین محور الکتریکی قلب ابتدا یک کمپلکس QRS را در اشتراق I در نظر گرفته تا میزان دامنه مثبت و منفی آن مشخص گردد، سپس جمع جبری نموده و عدد به دست آمده روی اشتراق I تعیین می‌شود. بعداً یک کمپلکس QRS از اشتراق III را در نظر گرفته و بعد از جمع جبری روی اشتراق III مشخص می‌شود. سپس از هر کدام خطی بر آن نقطه‌ها عتمود و در نقطه‌ای هم‌دیگر را قطع کرده و بدین وسیله جهت محور الکتریکی قلب به دست خواهد آمد.

نتایج

نتایج به دست آمده براساس مطالعه ۳۰۰ نوار الکتروکاردیوگرام ثبت شده از ۱۰۰ قلاده سگ نژاد ژرمن شپرد که به دو گروه سنی زیر ۱۲ ماه و بالای ۱۲ ماه و در گروه جنسی سگهای نر و ماده به طور مساوی تقسیم گردید و با استفاده از اشتقاچهای دو قطبی استاندارد اندامها به دست آمد.

ضربان قلب : برای محاسبه ضربان قلب در مورد هر نمونه، ضربان قلب در

مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، دوره ۵۵، شماره ۴، ۲۱-۲۵، (۱۳۷۹)

در این بورسی پارامترهای مختلف الکتروکاردیوگرام یکصد قلاده از نژاد سگهای ژرمن شپرد ایرانی، در اشتقاچهای استاندارد دو قطبی I، II و III ثبت گردید و تخمین ریتم قلب، امواج و فوائل الکتروکاردیوگرام مورد مطالعه قرار گرفت. بالغ بر ۳۰۰ نوار الکتروکاردیوگرام ثبت گردید و از لحاظ تعداد ضربان قلب، فوائل امواج، ارتفاع امواج و اشکال مختلف امواج (T، QRS و P) و محور الکتریکی قلب مورد بورسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد، ریتم قلب در اکثریت حیوانات مورد مطالعه آریتمی سینوسی یا پیشahnگ سرگردان بود. آزمون آماری نشان داد میانگین تعداد ضربان قلب در اشتراق I هیچ گونه اختلاف آماری را بین سگهای بالای یکسال و سگهای پایین یکسال نشان نداد. همچنین هیچ گونه اختلاف آماری بین سگهای نر و سگهای ماده وجود نداشت. در اشتراق II میانگین ضربان قلب دارای اختلاف آماری بین سگهای بالای یکسال و زیر یکسال وجود نداشت. میانگین ضربان قلب دارای اخراج معیار ضربان قلب در اشتراق II در سگهای بالای یکسال ۱۱۱/۵±۳/۳۴ و میانگین و خطای انحراف معیار ضربان قلب در سگهای پایین یکسال ۱۳۷/۶۵±۳/۸۰ بود ولی بین سگهای نر و ماده اختلاف آماری وجود نداشت. در اشتراق III میانگین ضربان قلب هیچ گونه اختلاف آماری بین سگهای بالای یکسال و زیر یکسال و همچنین بین سگهای نر و ماده نشان نداد. شکل موج P در اشتراق I به صورت ایزوالکتریک یا مثبت و در اشتقاچهای II و III و ثابت بود. امواج QRS در تمام اشتقاچهای I، II و III دارای اختلاف چشمگیر بودند. شکل موج T دارای اشکال مختلفی بود به طوری که وضعیت مثبت موج T در اشتراق II و III از اختلاف آماری مابین سگهای بالای ۱۲ ماه و زیر ۱۲ ماه را برخوردار بود، به این صورت که ۸۰ درصد امواج T مثبت مربوط به سگهای زیر ۱۲ ماه بود.

واژه‌های کلیدی : سگ، ژرمن شپرد، الکتروکاردیوگرام.

قلب به عنوان حیاتی ترین عضو بدن که گردش خون کافی به منظور تغذیه و تنفس و سایر اعمال متابولیکی ساختارهای بدن را تأمین می‌کند، به شمار می‌آید. به خاطر اهمیت این عضو، امروزه پیشرفت‌های زیادی در زمینه شناخت پاتولوژی، فیزیولوژی و فیزیوپاتولوژی قلب حاصل شده و روش‌های متعددی در زمینه شناسایی و درمان بیماریهای قلبی پدید آمده است.

الکتروکاردیوگرافی یک وسیله مفید و بالرزاش در تشخیص بیماریهای قلب می‌باشد، از این وسیله می‌توان اطلاعات بسیار سودمندی از وضعیت سلامت و بیماریهای قلب به دست آورد.

الکتروکاردیوگرافی در دامپزشکی برای اولین بار در سال ۱۹۲۲ میلادی توسط Norr مورد استفاده قرار گرفت و به سرعت برای مطالعه دستگاه گردش خون حیوانات کوچک (سگ و گربه) و حیوانات بزرگ (اسب و گاو) پیشرفت نمود (۷). در کشور ما با توجه به اینکه بیشتر صاحبان سگ علاقمند به نگاهداری از سگ‌های نژاد ژرمن شپرد می‌باشند، سعی شده است پارامترهای الکتروکاردیوگرام طبیعی در این نژاد مشخص گردد و برای استفاده، در دسترس دامپزشکان متخصص در دامهای کوچک قرار گیرد.

مواد و روش کار

در این بررسی بر روی صد قلاده سگهای نژاد ژرمن شپرد ایرانی طی یک

(۱) گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

(۲) گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز، شیراز - ایران.

جدول ۱ - تعداد ضربان قلب و محور الکتریکی قلب در اشتقاق II

متوجه خطای انحراف معیار		پارامتر
سگهای زیر یکسال	سگهای بالای یکسال	
۱۱۱/۵±۳/۳۴	۱۳۷/۶۵±۳/۸۰ (P<۰/۰۵)	تعداد ضربان قلب در اشتقاق II طولانی
۸۱/۹۷±۱/۸۷		میانگین محور الکتریکی قلب

جدول ۲ - اشکال مختلف امواج قلبی در اشتقاق I

موچ	P		QRS		T	
	شكل موج	درصد موارد	شكل موج	درصد موارد	شكل موج	درصد موارد
ISO	%۸۵	R	%۱۱	ISO	%۶۶	
	%۱۵	QS	%۱	+	%۶	
		r	%۳	-	%۲۷	
		Qr	%۷	Diphasic	%۱	
		rs	%۱			
		qR	%۲۸			
		QR	%۴۰			
	qr	%۹				

(Diphasic) ایزو الکتریک (Iso) دو فازی.

جدول ۳ - اشکال مختلف امواج قلبی در اشتقاق II

موچ	P		QRS		T	
	شكل موج	درصد موارد	شكل موج	درصد موارد	شكل موج	درصد موارد
+	%۱۰۰	QRS	%۳	+	%۴۰	
		qRs	%۱	-	%۵۰	
		R	%۱	Diphasic	%۱۰	
		qR	%۸			
		QR	%۸۷			
				در مورد شکل مثبت ارتباط بین گروه سنی زیر یکسال و بالای یکسال وجود دارد (۸۰ درصد مواد زیر یکسال و ۲۰ درصد بالای یکسال مثبت بوده‌اند)		

جدول ۴ - اشکال مختلف امواج قلبی در اشتقاق III

موچ	P		QRS		T	
	شكل موج	درصد موارد	شكل موج	درصد موارد	شكل موج	درصد موارد
ISO	%۱	R	%۳	ISO	%۳	
	%۹۸	QRS	%۲	+	%۴۸	
	%۱	Rs	%۲	-	%۴۱	
		qR	%۲۳	Diphasic	%۸	
		RS	%۱			
		qRS	%۱			
		QRs	%۱			
		QR	%۶			
		qRs	%۱			

هر یک از اشتقاچهای استاندارد دو قطبی جداگانه محاسبه گردید و سپس میانگین و انحراف معیار به دست آمده به عنوان ضربان قلب آن نمونه ثبت گردید (جدول ۱).

میانگین محور الکتریکی قلب : میانگین محور الکتریکی قلب (QRS) در مورد هر نمونه محاسبه شد و سپس میانگین محور الکتریکی کلیه نمونه‌ها و خطای انحراف معیار آنها ثبت شد (جدول ۱).

شکل امواج و فاصله زمانی و ارتفاع امواج الکتروکاردیوگرام : اشکال مختلف امواج P، QRS و T در اشتقاچهای I، II و III در تابلوهای ۲-۴ ثبت شده است. میانگین، خطای انحراف معیار، فاصله زمانی و ارتفاع امواج P، QRS و T و فواصل P-R و Q-T در جداول ۵-۷ ثبت شده است.

بحث

تجزیه و تحلیل الکتروکاردیوگرام تعداد زیادی از سگهای نژادهای مختلف نشان داده است که الکتروکاردیوگرام آنها می‌تواند با یکدیگر متفاوت باشد (۹). نتایج حاصل بر اساس مطالعه الکتروکاردیوگرام در ۱۰۰ قلاده سگ نژاد ژرمن شپرد ایرانی به دست آمده است.

در این مطالعه میانگین ضربان قلب در اشتقاق II در بین سگهای بالای ۱۲ ماه و سگهای نزدیک آنها اختلاف آماری را نشان می‌دهد (P<۰/۰۵). به این صورت که با افزایش سن از تعداد ضربان قلب کاسته شده است ولی بین سگهای نزدیک آنها اختلاف آماری مشاهده نگردید.

تعداد ضربان قلب در سگهای بالای ۱۲ ماه در این مطالعه ۱۱۱/۵ ضربان در دقیقه با خطای انحراف معیار $\pm ۳/۳۴$ به دست آمد و در سگهای زیر ۱۲ ماه تعداد ضربان قلب ۱۳۷/۶۵ با خطای انحراف معیار $\pm ۳/۸۰$ به دست آمد (جدول ۱) در حالی که رضاخانی و همکاران در سال ۱۹۹۰ تعداد ضربان قلب در سگهای نژاد ژرمن شپرد را ۱۰۹ ضربان در دقیقه با انحراف معیار ± ۲۰ به دست آورند (۹).

Tilly در سال ۱۹۹۳ تعداد ضربان قلب در سگهای بالای ۱۶۰ در سگهای نژاد بزرگ ۱۴۰-۶۰ در سگهای نژاد کوچک و در توله‌ها ۲۰-۶۰ ضربان در دقیقه ذکر کرده است (۱۲).

Lannek در سال ۱۹۴۹ تعداد ضربان قلب سگ را با میانگین ۱۲۲ ضربه در دقیقه گزارش کرده و تعداد ضربان در توله‌ها را با میانگین ۱۴۴ ضربان در دقیقه گزارش کرده است (۶) مسئله بسیار مهم آرامبودن حیوان در موقع اخذ الکتروکاردیوگرام می‌باشد.

اشکال موج P در این مطالعه که ناشی از دیپلریزاسیون دھلیزها است به این صورت مشخص گردید. در ۸۵ درصد موارد در اشتقاق I به صورت ایزو الکتریک که پدیده‌ای طبیعی در این نژاد می‌باشد (۲۳)، و در ۱۵ درصد موارد به صورت مثبت می‌باشد (جدول ۲)، شکل موج P در اشتقاچهای II و III مثبت می‌باشد (جدوال ۳ و ۴).

Leach و Osbome در سال ۱۹۷۱ گزارش کردند که در سگهای نژاد بیگل در اشتقاچهای I، II و III شکل موج P در اکثر موارد مثبت می‌باشد (۸). رضاخانی و همکاران در سال ۱۹۹۰ گزارش کردند در سگهای نژاد ژرمن شپرد موج P در اشتقاچهای I، II و III مثبت می‌باشد (۹). هر چند در این گزارش هم به وجود موج P ایزو الکتریک در اشتقاق I اشاره شده است.

Patterson و Detweiler در سال ۱۹۶۵ گزارش کردند موج P در اشتقاق II همیشه مثبت و در اشتقاق I ممکن است ایزو الکتریک یا مثبت باشد همچنین ممکن است در اشتقاق III منفی باشد (۴).

Mohseni در اشتقاق II و اشتقاق III موج T در این مطالعه دارای شکلهای مختلفی بود. در مورد موج مثبت T در اشتقاق II و III اختلاف آماری مابین سگهای بالای ۱۲ ماه و سگهای زیر ۱۲ ماه وجود دارد به این صورت که ۸۰ درصد موارد امواج T مثبت مربوط به

جدول ۵ - پارامترهای طبیعی الکتروکاردیوگرام در سگهای نژاد ژرمن شپرد (اشتقاق I)

میانگین \pm خطای انحراف معیار	پارامتر
سگهای نر و ماده بالای ۱۲ ماه	
$۰/۰۳۴\pm ۰/۰۰۲$	فاصله زمانی P
$۰/۱۰۳۹\pm ۰/۰۰۵$	فاصله زمانی P-R
$۰/۰۳۹۱\pm ۰/۰۰۱$	فاصله زمانی QRS
$۰/۱۷۵۹\pm ۰/۰۰۶$	فاصله زمانی QT
$۰/۰۵۲۱\pm ۰/۰۰۳$	فاصله زمانی T
$۰/۰۸۰\pm ۰/۱۸$	ارتفاع P
$۰/۱۷۲۰\pm ۰/۰۱۸$	ارتفاع Q
$۰/۲۹۵۸\pm ۰/۰۳۴$	ارتفاع R
$۰/۲۲۵۰\pm ۰/۰۰۶$	ارتفاع S
$۰/۱۰۶۲\pm ۰/۰۱۴$	ارتفاع T
$۱۳۵/۳۴۹۹\pm ۰/۷۶۶$	تعداد ضربان

جدول ۶ - پارامترهای طبیعی الکتروکاردیوگرام در سگهای نژاد ژرمن شپرد (اشتقاق II)

میانگین \pm خطای انحراف معیار	پارامتر
سگهای نر و ماده بالای ۱۲ ماه	
$۰/۰۳۸۹\pm ۰/۰۰۱$	فاصله زمانی P
$۰/۰۹۴۹\pm ۰/۰۰۲$	فاصله زمانی P-R
$۰/۰۴۶۳\pm ۰/۰۰۱$	فاصله زمانی QRS
$۰/۱۹۵۱\pm ۰/۰۰۲$	فاصله زمانی QT
$۰/۰۵۴۸\pm ۰/۰۰۲$	فاصله زمانی T
$۰/۱۶۱۵\pm ۰/۰۰۹$	ارتفاع P
$۰/۳۳۱\pm ۰/۰۲۸$	ارتفاع Q
$۱/۴۱۴۵\pm ۰/۰۶۹$	ارتفاع R
$۰/۲۰۰\pm ۰/۰۲۲$	ارتفاع S
$۰/۲۰۷۹\pm ۰/۰۱۷$	ارتفاع T
$۱۱۶/۸۱۵۸\pm ۳/۵۵۹$	تعداد ضربان

جدول ۷ - پارامترهای طبیعی الکتروکاردیوگرام در سگهای نژاد ژرمن شپرد (اشتقاق III)

میانگین \pm خطای انحراف معیار	پارامتر
سگهای نر و ماده بالای ۱۲ ماه	
$۰/۰۳۵۴\pm ۰/۰۰۱$	فاصله زمانی P
$۰/۱۰۳۹\pm ۰/۰۰۴$	فاصله زمانی P-R
$۰/۰۴۵۸\pm ۰/۰۰۱$	فاصله زمانی QRS
$۰/۱۸۶۱\pm ۰/۰۰۵$	فاصله زمانی QT
$۰/۰۵۲۷\pm ۰/۰۰۲$	فاصله زمانی T
$۰/۱۴۰۵\pm ۰/۰۰۹$	ارتفاع P
$۰/۲۳۵۱\pm ۰/۰۲۱$	ارتفاع Q
$۰/۱۳۸۹\pm ۰/۰۵۸$	ارتفاع R
$۰/۱۷۵\pm ۰/۰۳۸$	ارتفاع S
$۰/۲\pm ۰/۰۱۶$	ارتفاع T
$۱۳۱/۹۲۹۹\pm ۳/۶۹۸$	تعداد ضربان

سگهای زیر ۱۲ ماه بودند (جداول ۳ و ۴). رضاخانی و همکاران در سال ۱۹۹۰ گزارش کردند موج T شکلهای گوناگونی را می‌تواند در اشتقاقهای مختلف نشان بدهد به جز در موارد اشتقاقهای V10 که معمولاً منفی است (۹).

Leach و Osborne در سال ۱۹۷۱ گزارش کردند موج T شکلهای گوناگونی III را می‌تواند در تمام اشتقاقهای نشان بدهد ولی معمولاً در اشتقاقهای I، II و III مثبت می‌باشد (۸).

اشکال کمپلکس QRS تا حدودی اختلاف دارند و اکثر اشتقاقهای دوقطبی استاندارد شامل امواج QR، QR و RS می‌باشد و حداقل موارد مشاهده شده شامل امواج r، rs و Qrs می‌باشد (جداول ۲-۴).

میانگین فاصله زمانی موج P در اشتقاقهای دوقطبی تقویت شده بین سگهای بالای ۱۲ ماه و سگهای زیر ۱۲ ماه و سگهای نر و ماده در اشتقاقة II در سطح $P<0/۰۵$ دارای اختلاف معنی دار وجود دارد به این صورت که در اشتقاقة II فاصله زمانی موج P در سگهای بالای ۱۲ ماه بیشتر است ولی بین سگهای نر و ماده از نظر آماری در سطح $P<0/۰۵$ اختلاف معنی دار وجود ندارد (جدول ۶). در این مطالعه میانگین فاصله زمانی موج P در اشتقاقة II برابر با $۰/۳۸۹$ ثانیه با خطای انحراف معیار $\pm ۰/۰۰۱$ بودست آمد (جدول ۶)، که با نتایج به دست آمده توسط رضاخانی و همکاران همخوانی دارد. این محققین میانگین فاصله زمانی موج P در اشتقاقة II را $۰/۰۴۱$ ثانیه با انحراف معیار $\pm ۰/۰۰۴$ گزارش کردند (۹).

Umemoto و Too در سال ۱۹۵۹ میانگین فاصله زمانی P در اشتقاقة II را $۰/۰۴۶$ ثانیه گزارش کردند (۱۳). Tilly در سال ۱۹۹۳ حداکثر فاصله زمانی P در اشتقاقة II را در سگهای معمولی $۰/۰۲$ ثانیه و در سگهای درشت جثه $۰/۰۵$ ثانیه گزارش کرده است (۱۲).

میانگین فاصله زمانی P-R در اشتقاقة II در سگهای بالای ۱۲ ماه و سگهای زیر ۱۲ ماه و سگهای نر و ماده با هم مقایسه گردید و از نظر آماری در سطح $P<0/۰۵$ بین سگهای بالای ۱۲ ماه و سگهای زیر ۱۲ ماه اختلاف معنی دار به دست آمد (جدول ۷)، به این صورت که سگهای بالای ۱۲ ماه در این اشتقاقة دارای فاصله زمانی P-R بیشتر نسبت به سگهای زیر ۱۲ ماه بودند، سایر مؤلفین گزارش کرده‌اند فاصله زمانی P-R نسبت عکس با تعداد ضربان قلب و هر چه تعداد ضربان قلب بیشتر شود این فاصله زمانی کاهش می‌یابد (۷) و ممکن است یکی از دلایلی که باعث اختلاف معنی دار ($P<0/۰۵$) در این اشتقاقة بین سگهای بالای ۱۲ ماه و سگهای زیر ۱۲ ماه شده است، همین مسئله باشد که در سگهای کوچکتر تعداد ضربان قلب بیشتر از سگهای با سن بالاست.

در این مطالعه میانگین فاصله زمانی P-R در اشتقاقة II برابر با $۰/۹۴۹$ ثانیه با خطای انحراف معیار $\pm ۰/۰۰۲$ محاسبه گردید (جدول ۶). رضاخانی و همکاران در سال ۱۹۹۰ میانگین فاصله زمانی P-R در اشتقاقة II را $۰/۱۱۳$ ثانیه با خطای انحراف معیار $\pm ۰/۰۱۵$ گزارش کردند (۹).

Tasjian و Yams در سال ۱۹۶۷ فاصله زمانی P-R را $۰/۱۱$ ثانیه گزارش کردند (۱۴) در حالی که Burman و همکاران در سال ۱۹۶۶ فاصله زمانی P-R را $۰/۱۲۳$ ثانیه گزارش نمودند (۱)، و Lannek در سال ۱۹۴۹ فاصله زمانی را $۰/۱۳$ ثانیه گزارش کرد (۱۷) و Nehayita Patterson و Detweiler در سال ۱۹۶۵ فاصله زمانی P-R را $۰/۱۵$ ثانیه گزارش کرده‌اند (۳).

Swenson و Crawley فاصله زمانی را $۰/۱۸$ ثانیه گزارش نمودند (۳). طولانی شدن فاصله زمانی P-R از $۰/۱۳$ ثانیه در هر اشتقاقة دلیل بر بلوک درجه یک قلب می‌باشد. با توجه به اینکه این بلوک یک حالت غیرطبیعی الکتروکاردیوگرافی است ولی ضرورتاً یک حالت پاتولوژیک به شمار نمی‌آید (۷). از مهمترین عواملی که باعث طولانی شدن فاصله زمانی P-R می‌شود مسمومیت با ترکیبات دیزیتالین و یا اختلال در سیستم هدایتی می‌باشد (۴).

میانگین فاصله QRS در اشتقاقة II برابر با $۰/۴۶۳$ ثانیه با خطای انحراف

بالاتری نسبت به سگهای ماده هستند (جدول ۷). میانگین ارتفاع موج T در اشتراق II برابر با $۰/۰۲۰\pm۰/۰۷۹$ میلیولت با خطای انحراف معیار $۰/۰۱۷\pm۰/۰۰۱$ بهدست آمد (جدول ۶) که با نتیجه بهدست آمده توسعه رضاخانی و همکاران تقریباً برابر است. این محققین میانگین ارتفاع موج T در اشتراق II را $۰/۰۲۰\pm۰/۰۱۷$ میلیولت با انحراف معیار $۰/۰۱۳\pm۰/۰۱۳$ گزارش کردند (۹).

میانگین محور الکتریکی بین سگهای بالای ۱۲ ماه و زیر ۱۲ ماه و سگهای نر و ماده با هم مقایسه گردید که از نظر آماری اختلاف معنی‌دار بهدست نیامد. میانگین محور الکتریکی $۰/۰۸۱\pm۰/۰۹۷$ با خطای انحراف معیار $۰/۰۸۷\pm۰/۰۱۸$ بهدست آمد (جدول ۱) که با نتایج بهدست آمده توسعه رضاخانی و همکاران تقریباً برابر است. این محققین میانگین محور الکتریکی قلب را $۰/۰۱۹\pm۰/۰۱۸$ با انحراف معیار $۰/۰۵۹\pm۰/۰۷۷$ درجه گزارش کردند (۹).

References

- Burman, S.O., Panagopoulos, P. and Kahns, J. The electrocardiogram of the normal dogs. *J. Thorac. Cardivas. Surg.* 51: 379, (1996).
- Crawley, G.J. and Swenson, M.J. The canine electrocardiogram prior to and following production of cardiac lesion. *Vet. Med.* 61: 363, (1996).
- Detweiler, D.K. and Patterson, D.F. The prevalence and types of cardiovascular disease in dogs. *Ann. N.Y., Acad. Sci.* 127, 481, (1965).
- Edwards, N.J. *Bolton's hand book of canine and feline electrocardiography*, 2nd Ed. W.B. Saunders Co. Philadelphia. PP: 156-164, (1987).
- Guyton, A.O. *Text book of medical physiology*, W.B. Saunders. Philadelphia. PP: 101-118, 150-180, (1986).
- Lannek, N. A clinical and experimental study on the electrocardiogram in dogs. Thesis Stockholm, (1942).
- Norr, J., Uber. *Herzstromkurven aufnahmen an Haustieren. Zur Einführung der Electrocardiographi in die Veterinar Medizin*, (1992).
- Osborn, B.E. and Leach, G.D.H. The Beagle electrocardiogram. *Food cosmet toxicol.* 9: 857, (1971).
- Rezakhani, A., Atwell, R.B. and Webster, J. Electero-cardiographic values of German shepherd dogs. *Aust. Vet. J.* 67: 307-309, (1990).
- Siave, O.Q. Clinical electerocardiograms of the dog. *Am. J. Vet. Res.* 15: 336, (1945).
- Tilley, L.P. *Essential of canine and feline electerocardiography* 2nd ed. Lea & Febiger. Philadelphia, (1985).
- Tilley, L.P. *Essential of canine and feline electerocardiography* 3rd Ed. Lea & Febiger. Philadelphia. PP: 2-17, 40-55, 59-69. 88-97, (1992).
- Too, K. and Umemoto, H. *Electrocardiogram of Shepherd dogs and karafuto (saghaler) dogs*. *Jap. J. Vet. Res.* 7: 515, (1959).
- Yam, D.A. and Tashijion, R.J. *Cardiopulmonary values in* (1969).

معیار $۰/۰۰۱\pm۰/۰۰۱$ بهدست آمد (جدول ۶) که با نتایج بهدست آمده توسعه رضاخانی و همکاران تقریباً برابر است. این محققین فاصله زمانی QRS را در اشتراق II $۰/۰۴۳\pm۰/۰۰۴$ ثانیه با انحراف معیار $۰/۰۰۴\pm۰/۰۰۱$ بهدست آوردند که تفاوت معنی‌داری ندارند (۹). Patterson و Detweiler در سال ۱۹۶۵ حداکثر فاصله Swenson و Crawley را $۰/۰۷\pm۰/۰۷$ ثانیه گزارش کردند (۳). Burman و همکاران در سال ۱۹۶۶ در $۰/۰۷\pm۰/۰۷$ قلاده سگ بیهوش شده میانگین فاصله QRS را $۰/۰۴۵\pm۰/۰۴۵$ ثانیه با انحراف معیار $۰/۰۲۴\pm۰/۰۲۴$ ثانیه گزارش کردند (۱).

فاصله زمانی QT در اشتراق II اختلاف معنی‌دار وجود دارد به این صورت که سگهای بالای ۱۲ ماه دارای فاصله QT بیشتری نسبت به سگهای زیر ۱۲ ماه بودند (جدول ۶) همان‌طور که سایر مؤلفین گزارش کردند فاصله QT نسبت عکس با تعداد میانگین ضربان قلب دارد و هر چه تعداد ضربان قلب بیشتر شود این فاصله کاهش می‌یابد (۴). در این مطالعه میانگین فاصله QT در اشتراق II در سگهای بالای ۱۲ ماه $۰/۰۰۲\pm۰/۰۰۲$ و در سگهای زیر ۱۲ ماه $۰/۰۰۳\pm۰/۰۰۳$ بود (جدول ۶).

رضاخانی و همکاران در سال ۱۹۹۰ میانگین فاصله QT در اشتراق II را $۰/۰۱۹\pm۰/۰۱۹$ ثانیه با انحراف معیار $۰/۰۱۹\pm۰/۰۱۹$ گزارش کردند (۲۲). که علت این اختلاف وجود تعداد ضربان قلب کمتر در گزارش رضاخانی و دیگران می‌باشد. Too و Umemoto در سال ۱۹۵۹ میانگین فاصله QT در اشتراق II $۰/۰۱۶۵\pm۰/۰۱۶۵$ ثانیه گزارش کردند (۱۲). Tilly در سال ۱۹۹۲ فاصله زمانی QT را در سگهای سالم بین $۰/۱۵\pm۰/۲۵$ تا $۰/۲۵$ ثانیه گزارش کرده است (۱۲).

فاصله زمانی موج T در این مطالعه میانگین فاصله زمانی برابر با $۰/۰۵۴۸\pm۰/۰۵۴۸$ ثانیه در اشتراق II با خطای انحراف معیار $۰/۰۰۲\pm۰/۰۰۲$ بهدست آمد (جدول ۶) که با نتیجه بهدست آمده توسعه رضاخانی و همکاران تقریباً برابر است این محققین فاصله زمانی موج T در اشتراق II را $۰/۰۵۵\pm۰/۰۵۵$ ثانیه با انحراف معیار $۰/۰۱\pm۰/۰۱$ بهدست آوردند که تفاوت معنی‌داری ندارند (۹ و ۱).

Too و Umemoto در اشتراق II فاصله زمانی موج T را $۰/۰۵\pm۰/۰۵$ ثانیه گزارش کردند (۱۲). میانگین ارتفاع موج P در اشتراق II در این مطالعه $۰/۰۰۹\pm۰/۰۰۹$ میلیولت با خطای انحراف معیار $۰/۰۰۹\pm۰/۰۰۹$ بهدست آمد (جدول ۶) که با نتیجه بهدست آمده توسعه رضاخانی و همکاران در سال ۱۹۹۰ کمی اختلاف دارد (۹). این محققین میانگین ارتفاع موج P در اشتراق II را $۰/۱۵۱\pm۰/۱۵۱$ میلیولت با انحراف معیار $۰/۰۶۱\pm۰/۰۶۱$ گزارش کردند (۹). Too و Umemoto در سال ۱۹۵۹ میانگین موج P در اشتراق II را $۰/۲۸۸\pm۰/۲۸۸$ میلیولت گزارش کردند (۱۲). تأثیر عصب واگ بر گره سینوسی دهلیزی باعث می‌گردد که ارتفاع موج P از ضربهای به ضربه دیگر تغییر یابد (۵).

میانگین ارتفاع موج Q در اشتراق II در این مطالعه $۰/۳۳۱\pm۰/۰۲۸$ میلیولت با خطای انحراف معیار $۰/۰۲۸\pm۰/۰۲۸$ محاسبه شد (جدول ۶) که با نتایج بهدست آمده توسعه Too و Umemoto تفاوت دارد. این محققین میانگین ارتفاع موج Q در اشتراق II را $۰/۱۶۹\pm۰/۱۶۹$ میلیولت بهدست آوردند (۱۲).

میانگین ارتفاع موج R در اشتراق II در این مطالعه $۱/۱۴۵\pm۱/۱۴۵$ میلیولت با خطای انحراف معیار $۰/۰۶۹\pm۰/۰۶۹$ محاسبه شد (جدول ۶). رضاخانی و همکاران در سال ۱۹۹۰ ارتفاع موج R در اشتراق II را $۱/۱۶۵\pm۱/۱۶۵$ میلیولت با انحراف معیار $۰/۰۵۵۲\pm۰/۰۵۵۲$ بهدست آوردند (۹). میانگین ارتفاع موج T در اشتراق II را $۱/۱۶\pm۱/۱۶$ میلیولت گزارش کردند (۱۲). میانگین ارتفاع موج T در تمامی اشتراقهای دو قطبی بین سگهای بالای ۱۲ ماه و سگهای زیر ۱۲ ماه و سگهای نر و ماده با هم مقایسه گردید و مشخص شد که از نظر آماری در سطح $P<۰/۰۵$ در اشتراق III بین سگهای نر و ماده میانگین ارتفاع موج T دارای اختلاف معنی‌دار است به این صورت که سگهای نر دارای میانگین ارتفاع موج T

A study on electrocardiographic parameters of the normal German Shepherd dogs in Iran

Rouholamin, R.¹, Rezakhani, A.², Shirani, D.¹

¹Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Tehran University, Tehran - Iran. ²Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Shiraz University, Shiraz - Iran.

In this study various electrocardiographic parameters were investigated in 100 normal German Shepherd dogs by using standard limb leads (I, II, III). Three hundred recorded electrocardiograms were studied for heart rate, cardiac rhythm, ECG intervals, amplitudes, wave forms (P, QRS, T) and mean electrical axis. Results obtained from this study indicated that : The most common arrhythmias were sinus arrhythmia and wandering pacemaker. The mean of heart rate in lead II was significantly different in dogs under 12 months of age compared with dogs older than 12 months. However it was no signification difference between males and females in all leads. The mean heart rate in age group above 12 months was 111.5 ± 2.34 per minute and in group under 12 months of age, it was 137.65 ± 3.80 per minute (table 1). The shape of P wave in lead I was either iso-electric or positive but it was positive in leads II and III. The shape of QRS in all leads were very variable. The shape of T wave was variable, positive wave in leads II, III and in group above and under 12 months were significantly different than others. Eighty percent of the positive T wave related to group under 12 months of age. The mean electrical axis of QRS was not significantly different between groups above and under 12 months of age and between male and female dogs. The mean electrical axis of QRS complex was 81.97 ± 1.87 degrees (Table 1). This study showed that the mean duration of P wave in lead II, between groups above and under 12 months of age were significantly different. This study revealed that the mean P-R interval in lead III between age groups above and under 12 months were significantly different. This is due to the fact that the heart rate in older is slower than in younger animals. Normal ranges and variations of P, QRS and T waves are persented in tables (2 to 4) and findings of duration and amplitude of ECG waves are give in tables (3 to 7).

Key words : Dog, German Shepherd, Electrocardiogram.

